

חיילת ששירתה בטווח הקסאמים הוכרה כנכת צה"ל

דצמבר 2008 גורם דחק נוסף בדמות תנאי שירותה בתקופת מבצע עופרת יצוקה. באותם ימים היא נדרשה לעבודה אינטנסיבית בלוח"ח חירום, וחשה פחד וחרדה מעצם הימצאותה באזור שבט ווח הקסאמים, מצב אשר חייב פינוי למרחב מוגן בכל עת שנשמעה אזעקה, והדיר שינה מעיניה. וכך הוסיפו וקבעו השופטים: "אין חולק שתנאי השירות אליהם נחשפה במהלך ימי מבצע עופרת יצוקה, עת נדרשה מתוקף תפקידה להימצא בבסיס סגור בטווח ירי הקסאמים, היו בעבורה גורם לחץ, ועל אף שמצב זה היה מנת חלקם של אורחים רבים באותה עת ממש, מדובר בהיבט אובייקטיבי המוכר בפסיקה. היעדר זכות הבחירה, בניגוד לכל אורח תושב האזור, אם לה משיך ולשהות בטווח ירי הקסאמים חרף הלחץ הנפשי שחווה, וחובתה להימצא בבסיס, מביאים לקשר סיבתי בין המחלה שפרצה לבין השירות". בסיכומו של דבר קבע בית המשפט כי מחלת הנפשית של החיילת החמירה בעקבות תנאי השירות הצבאי שלה והורה למשרד הביטחון לזמן אותה לוועדה רפואית שתקבע את אחוזי הנכות שנותרו לה.

באמצעות עורכי הדין שלמה ציפורי ודברת להב עירערה החיילת על הרחייה לבית המשפט, ובעדותה בפני השופטת שלומית יעקובוביץ סיפרה על שעבר עליה. "הרגשתי לחץ מטורף בגלל שהיו קסאמים שנפלו ברדיוס קרוב מאוד אליי", העידה. "לא היה לנו מקלט ורצנו למגוריים שלנו. כולם רצו לבניין אחד במרחק של כ-30 מטר מהמשרד ונצמדנו לקיר. זה קרה בתדירות די גבוהה. מרוב שפחדתי היה לי קשה להירדם וליישון. לאורך כל התקופה הזאת וגם קצת אחרי ישנתי אולי שעה או שעה וחצי בלילה". כנגד עדותה של החיילת עמדה חוות דעת פסיכיאטרית של מומחית מטעם משרד הביטחון, שטענה בבית המשפט כי לא מדובר בתחושות חריגות היכולות לגרום לפריצתה של סכיזופרניה. "אני לא רואה דבר שהוא מעבר לחוויה ממוצעת לאורח ממוצע במדינה או לחייל ממוצע בשירות", אמרה המומחית. אלא שהשופטת וחברי ועדת הערעורים התרישו מעדותה של הצעירה והעדיפו אותה. "מצאנו אותה אמינה ומהימנה", קבעו, "ואנו סבורים כי מלבד גורמי הלחץ החוץ צבאיים, נוסף בחודש

חיילת ששירתה בבסיס הנמצא בטווח ירי טילי הקסאם מעזה וסבלה בשל כך מחרדות קשות הוכרה כנכת צה"ל. כך נקבע בפסק דין ראשון בסוגיה, שניתן באחרונה בבית משפט השלום בראשון לציון.

החיילת (24) עשתה את השירות הסדיר שלה בתקופת מבצע עופרת יצוקה ושירתה בבסיס הנמצא בטווח ירי הקסאמים. לטענתה המצב המתוח, האזעקות החוזרות ונשנות ונפילות הטילים גרמו לה חרדות קשות והסכו לה נזק נפשי כבד. בהמשך היא גם שוחררה מצה"ל על רקע מצבה הנפשי הקשה ואושפזה בבית חולים פסיכיאטרי, שם אובחן כי היא לוקה בסכיזופרניה.

הצעירה פנתה למשרד הביטחון בבקשה להכיר בה כנכת צה"ל, אך שם דחו את התביעה על הסף. בתשובתם נאמר כי שירותה הצבאי של החיילת היה נטול לחץ וטראומות. בנוסף טענו במשרד הביטחון כי למחלות נפש דוגמת סכיזופרניה ישנו שלב קודם להתפרצות, הנמשך בין שנתיים לחמש שנים, כלומר החל עוד טרם שירותה הצבאי של החיילת.